

85 години от атентата в църквата "Света Неделя"

Петък, 16 Април 2010

http://frognews.bg/news_22348/85_godini_ot_atentata_v_tsarkvata_Sveta_Nedelia/

▲ атентата в църквата "Света Неделя"

Организиран е с цел да се унищожи българския политически елит.

Даниела Горчева

Днес се навършват 85 години от кървавия атентат в църквата "Света Неделя" в София, при който на място загиват 150 души. Други умират по-късно от раните си. Общият брой на жертвите (ранени и загинали) е 713. Това е най-големият сухоземен терористичен акт в историята на човечеството до атентатите на 11 септември 2001г. срещу кулите близнаци в Ню Йорк. Той е организиран от комунистическата партия в България в сътрудничество с Извънредната комисия (ЧК) на съветската болшевишка партия с цел да се унищожи българския политически елит.

Злодеянието, чиято цел е да се избият министри, депутати и висши военни заедно с членове на семействата им, е извършено с единодушното решение на целия таен централен комитет на обявената извън закона (след септемврийския метеж през 1923 година) комунистическа партия, а

изпълнението е възложено на Военната организация на БКП.

Веднага след това се пристъпва към подготвянето на удара, който е планиран като двустепенен акт. Планирано е най-напред да бъде убита достатъчно високопоставена жертва, чието опело да събере политическия и военен елит в митрополитската катедрала „Света Неделя“ и тогава църквата да бъде взривена.

Ръководството на Военния отдел на БКП възлага извършването на атентата на една от „шесторките“, ръководена от Петър Абаджиев, който принуждава клисаря на църквата Петър Задгорски да сътрудничи, заплашвайки го с убийството на децата му. С негова помощ комунистическите терористи внасят на тавана на църквата общо 25 кг експлозив. Монтираният над една от колоните на основния купол експлозив е трябвало да бъде задействан с 15 метров шнур, за да може терористите да имат време да избягат. Клисарят Задгорски е трябвало да подаде знак на укрилия се на тавана от ранни зори Никола Петров. В 15 часа траурното шествие влиза в катедралата. Службата се води от софийския митрополит Стефан, който оцелява по чудо и по-късно играе достойна роля в спасяването на българските евреи през 1943. Ковчегът с тялото на убития народен представител ген. Константин Георгиев (убит два дни преди това пред църквата „Свети Седмочисленици“, отивайки с внучката си на вечерна служба), е поставен под фаталната колона, но поради наплива от хора е преместен по-напред. Именно това спасява живота на повечето високопоставени гости. На тяхно място обаче загиват други.

Терористите изчакват хората да се съберат и когато службата започва, клисарят дава знак. Никола Петров запалва фитила и двамата напускат църквата.

В 15.20 часа експлозията разрушава главния купол на църквата, под който остават затрупани множество хора, включително деца. Взривната вълна извършва останалото.

Сред жертвите са народните представители Калушев, Рачев, Христо Цанков, столичният кмет Паскалев, окръжният управител Неделчев, градоначалникът Кисов, 12 генерали, 15 полковници, 7 подполковници, 3-ма майори, 9 капитани, а също и десетки жени и деца, „хора от всяка среда“ и възраст...

Пълният списък на жертвите може да се види тук:

<http://edinzavet.wordpress.com/2009/04/14/svnedelia-victim/>

Снимки на катедралата след атентата са публикувани на уебстраницата

„Стара София“

<http://stara-sofia.com/svned1925.html>

Човекът, организирайл ужасното злодеяние под диктовка на Коминтерна, е запасният майор Коста Янков, ръководител на военната организация на БКП. Когато негови приятели се мъчат да го разубедят в болшевишките му идеи, той упорито отговаря: „Не давам ни петак за други идеи! Македония можем да спасим само като се облегнем на Русия. Всичко друго е предателство.“

Атентатът, извършен на Кървавия Четвъртък, е само началото на поредицата от масови убийства, дело на БКП под диктовката на Москва. Дошла на власт с помощта на чужда окупационна армия, БКП продължава списъка на своите терористични и антибългарски деяния, започнали с метежа през септември 1923 година с убийствата, извършени без съд и присъда в първите месеци след 9 септември 1944, с противоконституционния „Народен съд“ и последвалите години на червен терор.

Днес, когато към травмата на поляците от масовото избиване на 22 хиляди полски офицери и интелектуалци в горите край Катин от руските НКВД, се прибави и трагедията на самолетната катастрофа, отнела значителна част от полския елит, по срамна ирония на съдбата (и волята на българския избирател), българският представител, който трябва да присъства на погребението на полския президент Лех Качински е не друг, а членът на БКП Георги Първанов.

Логично е, разбира се, президентът Георги Първанов да скърби днес за полския национален елит, след като неговата партия и нейните тайни служби, на които той с готовност и усърдие е сътрудничел, се справиха успешно с българския национален елит. Избивайки го в служба на Кремълските амбиции за световно господство.

А оцелелите след половинвековното управление на БКП българи избраха за свой президент Георги Първанов. И това е логично.

Днес по предложение на депутата от СДС Лъчезар Тошев, направено от името на Синята коалиция, Народното събрание почете с едноминутно мълчание паметта на жертвите, загинали при атентата в катедралата „Св. Неделя“. Атентатът в „Света Неделя“ е и от редките случаи, когато БСП се извини на българския народ за това престъпно деяние.

